Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36551
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

rationis etne: deq dr: Tollite iugũ meũ sup uos. Si qs an
tequã sarcina peccatq onerctur: Hoc iugũ tulerit se
debit singularit cũ dno. s. & cũ eo q meo singlarit
spat. Hoc iugũ ppt austeritatẽ correctionis graue ẽ
s; spe remunerationis suaue. Qui hoc iugũ tulerit cũ
do solitari sedebit. ñ mixt negociq. l desidiq. turb. &
tacebit abomi strepitu scli l excusatio pecci. ñ erit ne
cessaria illi. Magnũ ẽ aut iuuen ab amicis abstinere
& lubricę ac pplexę uię errorẽ fugere. Vñ dd. Delicta
iuuentutis meę. & ign m. ne m. d. Hęc eni etas fragilis.
labilis. inscia. temaria. Hoc gue iugũ sup se leuat q iu
uentute sua sclo renuntiat. & admolestiarũ tumult qsi
surd tacet. Hoc tute sup se tulisse dr: qa ultra uires cor
ruptę natę ẽ. qcqd nouitatis impat. Color Thet. exclu
sio l bonũ. Bon ẽ d. optando. diligendo. uñ. bonitatẽ
f. cũ s. t. & c. & quã bon i. & c. & cũ puerso puertet aię
q. illu. i. desidando. hi ẽ ociosa spes. Thet Bonũ ẽ p. cũ
silentio. i. patientia. Thet Bonũ ẽ. u. cũ p. iugũ. s. gue
l doctne. greci ñ habent gue. abadolesc sua. i. inquo
corrigit adol u. suã. loth. Sedebit solitari & tacebit
qa leuauit se sup se. loth. Ponet inpuluere os suũ
sit forte spes. loth. Dabit percutienti se maxilla. satura
Ponet inpulũe & c. bti opbrii. Allegoria.
Seqr: loth lita. q pncipiũ l desolationẽ sonat subqua
plangit q inpulũe os suũ ponit l iuxta alios qa dabit
insepultura fossurę os suũ. si tamẽ ẽ spes patientię. Vñ
uidendu qm pncipiũ sit qd inpuluere os suũ ppt spẽ
ponit. Sed moralit p miseriarũ supplicia fide reddita.
pncipiũ ẽ ofessionis nrę. inpulũe os pone & monitus sin
glis. qd puluis sum cogitare. Vñ spes geminat caritas
dilatat. Hęc oma supius decapite dicta intelligunt cui